

**Ældre Sagens Operakreds
Ballerup**

Program den 4. februar 2026

Barry Neville præsenterer opera:

Gioachino Rossini (1792 – 1868)

Il Barbiere di Siviglia

Il Conte d'Almaviva	Dmitry Korchak
Bartolo	Carlo Lepore
Rosina	Nino Machaidze
Figaro	Leo Nucci
Basilio	Furruccio Furianetto
Berta	Manuela Custer
Fiorello/Ambrogio	Nicolò Ceriani
Un ufficiale	Gocha Abuladze

Arena Di Verona Orchestra: Daniel Oren, dir.

Optaget: Verona, august 2018

BelAir Classiques BD DTS 5.1 ⌚ 2:35:38

Synopsis

1. akt

På en offentlig plads uden for dr. Bartolos hus spiller nogle musikere, mens en fattig student ved navn Lindoro synger en serenade til ingen nytte op mod Rosinas lukkede vindue (*Ecco ridente in cielo*). Lindoro, der er grev Almaviva i forklædning, håber at få den smukke Rosina, fordi hun elsker ham og ikke på grund af hans penge. Almaviva betaler musikerne, som går og lader ham gruble over sagen.

Figaro kommer ind (*Largo al factotum della città*). Da Figaro var ansat af greven, beder han ham om hjælp til at møde Rosina og tilbyder ham penge, hvis det lykkes (*All'idea di quel metallo*). Figaro råder greven til at forklæde sig som en drukken soldat med ordre om indkvartering

hos Bartolo, så han får adgang til huset. Figaro modtager en rig belønning for dette forslag.

Rosina kender kun greven ved navnet Lindoro, som hun nu skriver til (Una voce poco fa). Da hun forlader rummet, kommer Bartolo og Basilio ind. Bartolo er mistænksom over for greven, og Basilio tilråder, at han bliver bragt af vejen ved at skabe falske rygter om ham (La calunnia è un venticello).

Da de to er gået, kommer Rosina og Figaro ind. Han beder Rosina skrive et par opmuntrende ord til Lindoro – som hun allerede har skrevet (Dunque io son ... tu non m'inganni?). Selv om hun overraskes af Bartolo, formår Rosina at narre ham, om end han stadig er mistænksom (A un dottor della mia sorte).

Da Berta forsøger at forlade huset, mødes hun af greven forklædt som beruset soldat. Af frygt for den berusede mand løber hun til Bartolo, og han forsøger at fjerne soldaten, men det lykkes ikke. Greven hvisker til Rosina, at han er Lindoro og giver hende et brev. Det gør Bartolo mistænksom. Han kræver at få at vide, hvad der står på papiret, Rosina har i hænderne, men hun narrer ham ved at udlevere sin vaskeriseddel. Bartolo og greven begynder at skændes, og Basilio, Figaro og Berta kommer ind. Støjen tiltrækker den vagthavende og hans mænds opmærksomhed. Almaguilla behøver dog kun nævne sit navn for at blive frigivet. Bartolo og Basilio er overrasket. (Fredda ed immobile).

2. akt

Almaguilla dukker igen op ved lægens hus, denne gang forklædt som sanglærer og vikar for den angiveligt skrantende Basilio, som normalt underviser Rosina i sang. I første omgang er Bartolo mistænksom, men han lader Almaguilla komme ind, da greven giver ham Rosinas brev. Bartolo skitserer sin plan om at bringe Lindoro i miskredit, da han mener, at Lindoro er en af grevens tjenere, som er opsat på at forfølge kvinder for sin herre. For ikke at lade sanglæreren alene med Rosina, beder lægen Figaro barbere ham i musikværelset (*Don Basilio! – Cosa veggo!*).

Da Basilio pludselig dukker op, bliver han bestukket af Almaviva til at foregive at være syg. Da Bartolo opdager det trick, driver han alle ud af stuen og skynder sig hen til notaren for at få udarbejdet en ægtepagt for sig selv og Rosina. Han viser også Rosina det brev, hun skrev til "Lindoro" og overbeviser hende om, at Lindoro blot er Almavivas lakaj.

Det er tordenvejr. Greven og Figaro klatrer op ad en stige til altanen og ind i rummet gennem et vindue. Rosina viser Almaviva brevet og giver udtryk for at være blevet forrådt og for sin hjertesorg. Almaviva afslører sin identitet, og de to forsones. Mens Almaviva og Rosina er henrykte over hinandens selskab, forsøger Figaro at få dem til at forlade stedet. To mennesker høres nærme sig hoveddøren, og parret forsøger at forlade stuen ved hjælp af stigen, men de bliver så klar over, at den er fjernet. De to, der nærmer sig, er Basilio og notaren, og Basilio får så valget mellem at acceptere bestikkelse og være vidne eller få to kugler i hovedet – et nemt valg, siger han. Han og Figaro bevidner underskrifterne på ægtepagten mellem greven og Rosina. Bartolo braser ind, men for sent. Den perplekse Bartolo, som havde fjernet stigen, pacificeres ved at få lov til at beholde Rosinas medgift.

Tekst fra Wikipedia

GRAMOPHONE September 2019

”Nucci’s Figaro is something for the archives...Korchak confirms his position as one of the best of today’s Almavivas, while Nino Machaidze is a pleasingly aggregable (and, where necessary, pleasingly disagreeable) Rosina. Indeed, it’s luxury casting throughout...Oren, an old Verona hand, directs with pace and purpose, while allowing the score to dance and sing in a way that’s rarely heard nowadays.”

